

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

Quod consideratio beneficiorum Dei, præsertim passionis Christi, ad
mundi contemptum nos debet inducere. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

per hæc dæmoni & peccatis deseruias. *Iohan. 8.*
Qui enim vitij seruit, dæmonis seruus est.

*Quod consideratio beneficiorum Dei,
praesertim passionis Christi, ad
mundi contemptum nos
debet inducere.*

Art. XII.

Miserationū dñi recordabor
laudē dñi sup omnib; q̄ red *Esaiæ 63.*
didit nobis, & q̄ largit? ē no
bis secundū indulgētiā suā.
Si scire volumus. quanta solitudine
viā salutis quærere atq; incedere, oīa
vanamundi; gaudia spernere debeat;
mus, sapienter pensemus, qd̄ ipse vni-
genitus Dei, verus Deus pro nostra sa-
lute assumpsit, fecit & pertulit. Quum
nāq; sit ipse sapiētia Dei patris, sapien-
tia vtiq; increata, æterna, genita & im-
mēsa, nō sine cō digna causa & maxīa
rōne pro nobis tanta assumpsit, egit &
passus ē. Quoniā itaq; pro nostra salu-
te vnicus Dei filius, Deus oīpotēs & p-
fectus, humanā naturam assumpsit, in
mundo tot cōuersatus est annis, tātos
pro nostri instructione & redemptiōe
labo-

labores sustinuit & demum acerbissimam mortem perpeffus est, non negligamus nos ipsos, nec propriam participandam salutem. Non putemus nos remissè & superficietenus operando, mundi vanitatibus inhiando, intimeratè viuendo posse saluari. Non sic æterna pœna euaditur, nec beatitudo cœlestis acquiritur. Christus siquidem passus est & crucifixus, nobis relinquens exemplum, vt sequamur vestigia eius. Necessè est ergo vt eius passioni conformemur, eiq; cõmoriatur. Nam qui se dicit in Christo manere, debet sicut ille ambulauit, ipse ambulare. Hinc dicit Apostolus: Si cõmortui sumus, & cõregnabimus. Et iterum: imitatores Dei estote, sicut filij charissimi. Sed quid est CHRISTI passioni conformari, Christoque commori, & eius vestigia sequi, nisi vanitates & vitia mortificare, diuino timore corpus configere, libertatem propriam sub diuinæ legis præceptis fortiter coartare, diuinæ voluntati nostram in omnibus subdere. Quum ergo credamus Deum & dominum nostrum IESVM Christum in mundo hoc in omni paupertate & patientia, in omni humilitate & mansuetu-

1. Pet. 2.

1. Ioan. 2.

2. Tim. 2.

Ephes. 5.

Psal. 118.

DE ARCTA VIA SALV. 315

suetudine, in omni charitate & perfecti-
one vixisse: innumerabiles irrisio-
nes, contumelias, blasphemias, labores
& fationes patientissime pertu-
lisse: & tandem amarissimum genus
mortis subiisse, indecentissimum ar-
bitremur. vt domino sic conuersato,
afflicto, occiso, seruus eius in delitijs
viuat, in diuitijs gaudeat, in mundi va-
nitatibus se oblectet. Non enim est
seruus maior domino suo, Hinc dicit *Ioan. 13.*
Gregorius: Nihil tam graue, quod non *Gregor.*
æquanimiter tolleretur, si Christi
passio ad memoriam reuocetur. Præ-
terea audi sanctum deuotissimumque *Bernar.*
Bernardum in persona CHRISTI
te alloquentem: O homo vide quæ
pro te patior. Non est dolor sicut do-
lor quo crucior. Ad te clamo, qui pro
te patior, vide pœnas quibus pro te
afficio, vide clauos quibus confodi-
or, vide quomodo toto corpore pro
te extendor. Et quum sit tantus dolor
exterior, intus est planctus grauior,
quum te tam ingratum experior. Si
ista mi dilecte intenta mente perpen-
dis, mundum contemnis, concupiscen-
tias frangis, CHRISTVM sequi de-
sideras, cuncta quæ mundi sunt toto
o 2 corde

*Ingratitudo
vide oria-
tur.*

Seneca.

1. Cor. 4.

corde abhorres, cum his qui in vanitate ambulant permanere recusas. Absit autem ut tantis Christi beneficijs sis ingratus. Ingratus es, si non gratias agis. Nec gratias agis, si non recogitas, attendis & recognoscis. Quum maxima ingratitude pars (iuxta Senecam) sit beneficij collati obliuio. Omni itaque die recogita, quid ipsemet **DEVS** pro tua salute fecit & pertulit. Præterea alia beneficia **DEI** nobis exhibita adeo multa & magna: & pene innumerabilia sunt: ut ex consideratione eorum merito accendi debeamus diuino amore, & zelo honorandi Deum, cum omnideuotione, affectu quoque gratias semper agendi, & Deum incessanter laudandi. Nonne à Deo excelso suscepimus, quicquid sumus siue habemus, bona fortunæ, dona naturæ, esse, viuere, sentire, intelligere: munera gratiæ, fidem, spem, charitatem: septem dona spiritus sancti, sacramenta ecclesiæ, superdignissimum sacramentum altaris. Quoties nobis peccantibus Deus clementer pepercit, quam pie nos præuenit, à quantis peccatis atque periculis præseruauit, quanta dona gloria nobis promisit, quot
insuper

DE ARCTA VIA SALV. 317

insuper homines ! nunc æternaliter
condemnavit, qui minus quam nos
peccauerunt. Non beneficiorum tan-
torum efficiamur immemores. Sed
cum Psalmista humili grataque men-
te dicamus: Quid retribuam Domino,
pro omnibus quæ retribuit mihi? Aga *Psal. 115.*
mus quoque quod ipse ait: Benedi- *Psal. 33.*
cam dominum in omni tempore, sem-
per laus eius in ore meo. Pessimum e-
tenim vitium est ingratitude, illa præ-
cipue qua DEO liberalissimo immen-
sæq; dignitatis benefactori sumus in-
grati. Si quis tibi manum aut pedem
abscinderet: quantum diligeres eum,
qui amputatum tibi restitueret mem-
brum? Si cæcus, mutus, surdus, claudus-
ve esses: quantum diligeres qui natu-
ralem defectum curaret? Quomodo
ergo Deum feruenter non diligis, qui
vniuersa bona præfata tibi largitus est,
& multo maiora spondit? Tanta igitur
Dei munificentia & beneficentia
circa te. ad mundi contemptum te in-
citet, atq; ad aggrediendum ea per quæ
Deus potissimum honoratur, inducat.
Certum est utiq; quod quanto quis p
naturalia dona magis dispositus est ad
virtutes, eo grauius peccat vitiose, mū-
dane:

dane, inaniterq; viuendo, Tu vero in naturalibus optimè es dispositus ad vniuersas virtutes, idcirco non parum dolendum existimo, quod te ad vitam virtuosam dare retardas.

Incitatio ad mundi contemptum, ex consideratione promissorum Dei.

Articulus XIII.

2. Cor. 4.

D quod in præsentia est momentaneum & leue tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in nobis. non contemplantibus nobis ea quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur temporalia sunt, quæ autem non videntur æterna sunt. Ex his beati Pauli verbis, mox innotescit quod tribulatio electorum in vita præsentia, quantumcunque diuturna, grauis ac cerbaque fuerit, tamen futuræ retributionis, cælestiq; gloriæ respectu momentanea fertur & leuis. Incomprehensibilis namq; atq; ppetua est merces futura, Porro perfectus potissimusque Dei amator est, qui non mercedis intuitu, non propriæ vtilitatis affectu,

non

DE
non
dilig
pter ip
tatem
ad eis
oē quo
nem n
desica
dum i
& ino
tus re
ter, qu
perfec
cogno
mund
delect
tem &
super
am co
Deni
ralissi
tas, n
ergo n
Deo
se ad
sam I
nius
seipso
fius i